

mig til at henvise til, hvad der ved 2den Behandling er sagt derom af min ærede Kollega fra Odense. Derimod skal jeg, før jeg gaar videre, erkende, at saavel den høitærede Minister som det ærede Udvalg have bestræbt sig for saa vidt muligt at lade den indenlandske Industri og Haandværk beholde den Beskyttelse, de hidtil have havt, og naar det ærede Flertal desuagtet er kommet til at gjøre en efter min Mening løierlig Afvigelse herfra med Henhyn til det Fabrikat, hvorom der her er Tale, saa tror jeg ikke, det er, fordi det ikke ser det Principstridige deri, men jeg tror det er, fordi der er gaaet ud fra, at den ene af de to Interesser, hvorom der her er Tale, er af en ganske ringe Betydning. Det er jo nemlig gaaet ud fra, at Tilvirkningen af Sælle og Sællærred af Jute her i Landet foregaar efter en meget indskrænket Maalestoft; men jeg kan ikke være enig med det ærede Flertal heri, thi efter de Dphlysninger, som jeg har modtaget — den ærede Ordsfører kan vist ogsaa give nogle Dphlysninger om dette Forhold — bestaar der her i Landet ikke mindre end 7 Fabriker, som arbeide i Jute, det kan være, at disse maaste ikke for Diebliffet fabrikere Sælle og Sællærred af dette Stof; men det er dog givet, at Ingen veed, hvor hurtigt det kan blive nødvendigt for dem ogsaa at slaa ind paa denue Fabrication. Det skulde ogsaa undre mig, om der ikke trindt om i Landet i de mindre Væverier allerede længe har været fabrikeret netop saadanne Tøier af det Stof, hvorom der her er Tale. Jeg kan sige for mit eget Bedkommende, at jeg allerede for mange Aar siden i mit Væveri, som nu desværre er standset, har leveret Tøier som disse her omtalte. Det ærede Medlem fra Odense har allerede ved 2den Behandling paavist, paa hormange Maader disse Tøier nutildbogs benyttes, og naar hertil kommer, at Hørdyrningen hertilands utvivlsomt paa alle Kanter er i Tilbagegang, saa vil jeg finde det naturligt — jeg er sikker paa, at det vil ske —, at denne Gren af Industrien utvivlsomt vil ubvilke sig; des- som denne min Opsættelse altsaa er rigtig, saa forekommer det mig, at der maa tillægges denne Gren af Industrien en langt større Betydning, end der hidtil er tillagt den, og saa forekommer det mig ogsaa, at det ikke gaar an at dræbe den for at begunstige Gjødningsfabriker, Saltværker, Rismøller osv., som dog have udviklet sig til det, som de nu ere, under den bestaaende Toldlovgivning, og ingenlunde ere ugunstigere stillede, ved at der skal betales Told af de Sælle, de bruge, medens der ikke betales Told af de Sælle, hvori der indføres fremmede Gjødningsstoffer osv., end den anden af mig om-

talte Industrigren er derved, at der af Garnet svares 3 Skilling pr. Pd. efter den bestaaende Lov, medens det færdige Fabrikat af samme Stof gaar herind for 2 Skilling. Det vil altsaa sees, at her er ikke Tale om Beskyttelse. Det ser netop det Modsatte, som her finder Sted, idet de fremmede Varer i dette Tilfælde ere beskyttede overfor de indenlandske. Derfor beder jeg det høie Thing om at stemme for det Forslag, som her foreligger. Ved at gjøre dette vil der efter min Mening blive borttaget en lille Plet paa Lovforslaget, som det ellers vil komme til at passere bort med over i det andet Thing, og derved ville vi tillige give Lovforslaget paa dette Punkt den Stillelse, i hvilket det oprindelig i forrige Samling er blevet foreslagt her i Thinget af den høitærede Finantsminister. Altsaa, jeg skal hermed anbefale Forslaget til det høie Things Vedtagelse.

W. Petersen: Naar jeg som Medlem af Udvalget ikke har været med til atter at stille det Forslag, som her idag foreligger, saa er Grunden den, at vi have hørt en streng Finantsmand og en skarp Jurist her i Thinget udtale sig for, at, om man end ikke etablerede den Negel, at Raastof maa bestattes og bestattes temmelig høit, medens det færdige Fabrikat, som bliver tilvirket deraf, maa gaa toldfrit ind, kunde man dog som Undtagelse i en ellers i enhver Henseende regelret Toldlov tilstede, at et saadant Princip kom tilstede. Det ligger altsaa i Tingens Natur, at, efter at det var udtalt af saadanne Mænd og godkjendt her, vilde jeg ikke atter bringe Sagen for; men jeg glæder mig over, at det ærede Medlem paa Thyen atter har bragt Sagen under Debat her i Thinget, og jeg vil ønske, at han i sine Bestræbelser maa være heldigere, end jeg var sidst, da jeg forsvarede Sagen. Til hvad han har ytret, har jeg grumme lidt at sige. Kun en eneste Ting vil jeg henlede det høie Things Opmærksomhed paa, og det er, at det, som det navnlig dreier sig om ved Positionen om Manufakturvarer, er, at Bestemmelserne blive tydelige og klare, og det er det, som jeg formener, at der netop er stet Brud paa i denne Position 91, som her er under Forhandling, thi i denne staa Værreder af Jute og Sælle af Jute, men det forudsættes, at det skal være ren og bar Jute, disse Værreder og Sælle skulde være tilberedte af, ellers ere de ikke toldfri. Nu er det imidlertid vist, at der, efter hvad der er mig sagt, skal et meget nøie Kjendskab til at skjelne imellem, hvad der er rent Jute og hvad der er Jute, hvori der er vævet andre Stoffer. Vi faae altsaa som Resultat, at